

AMS Koerier

Andrea
Mann
5 ti 2020

Bezoek aan Kenia

In december van 2019 bezoeken Mariette en Marissa onze jongelui in Kenia. Zij schrijven: we zijn nieuwsgierig om alle jongeren weer te ontmoeten. Drie jaar geleden was ons laatste bezoek, en dat is een lange tijd gezien hun leeftijd. De volgende dag, nadat we ook door de medewerkers van de organisatie voor *Bibletranslation and Literacy* (BTL) hartelijk zijn ontvangen, ontmoeten we Lillian, Clinton en Austin. Zij vormen al enige jaren de leiding in het kinderkuis en vormen ook het bestuur van de huiskerk en het kinderkuis. Na deze ontmoeting gaan we erop uit om de boodschappen halen die van belang zijn bij de voorbereiding op de komst van de jongeren maandag. Bij terugkomst gaan we met z'n vijven uit eten

hun nieuwe onderkomen zien. Een groot huis met meerdere kamers, een kamer afzonderlijk voor de meisjes en een jongenskamer boven. De bedden staan tegen elkaar en als ze vakantie hebben en iedereen thuis is, dan is hun slaapplek vol. Niemand moppert. Want opgegroeid in hutjes beleven ze dit als riant en comfortabel. Daarbij komt dat ze het heerlijk vinden om elkaar na lange tijd van verblijf op de kostschool weer te ontmoeten. Ondertussen pakken Lillian, Austin en Clinton de twee door ons meegebrachte tassen met kleren voor

Jacktone en Clinton met modieuze gatenbroeken

v.l.n.r. Mariette, Marissa, Clinton, Austin, Lillian

in het hotel naast het gasthuis. Dat geeft een prima gelegenheid om bij te praten. Zaterdag ontmoeten we alle jongeren in het kinderkuis. Ook daar is het weerzien allerhartelijkst. Er wordt veel geknuffeld en gekletst en voor sommigen is het na drie jaar ook even weer aftasten. De jongeren huren met elkaar een woning en zijn onlangs verhuisd. Trots nemen ze ons op sleeptouw en laten ze

de jongeren uit. Die komen snel nieuwsgierig aangerend en krijgen dan allemaal hun deel. Kledingstukken vliegen door de kamer om bij één van de jongeren te landen. Blij wordt eerst de kleding bekeken en dan tegen het lijf gedrukt om te kijken of het past. Niet lang daarna zien we de verschillende jongeren hun nieuwe kleren al dragen. En natuurlijk gaan we dan met ze op de groepsfoto. Later die dag, zodra we weer terug zijn in het gasthuis, komt ook Florence, de coördinator van het project in Oeganda, samen met Agandi, aan in Nairobi. Ze hebben de afgelopen nacht gereisd met de bus. Normaal een reis van twaalf uur maar er was veel oponthoud geweest. Agandi kent haar leeftijd niet, maar we schatten haar op zeventien jaar oud. Beide ouders van Agandi zijn blind en daardoor arm. Daarom heeft Florence al enige jaren geleden voor haar de zorg op zich genomen. Wat vooral

betekent dat Agandi met haar hulp een kostschool bezoekt en tijdens de vakanties bij Florence verblijft. Samen brengen ze de komende twee weken met ons door en met de groep jongeren in Nairobi. Voor Agandi is het voor het eerst dat zij over de landgrens gaat. Dat maakt het voor haar extra bijzonder. Ook is het voor haar een eerste ontmoeting met de meeste jongeren; enigen van hen heeft ze al eens eerder ontmoet, tijdens hun bezoek aan het project in Oeganda. Na een reis van drie kwartier

Florence, Marissa en Agandi

met de auto door Nairobi komen we bij het huis van de kinderen. Alleen op zondagmorgen zijn er geen files. Nu vallen ook Florence en Agandi ten prooi aan de hartelijkheid van de knuffelende kinderen. Net als wij in Hoogeveen, vormen de kinderen met elkaar een *huiskerk*. Zoals hen eerder is geleerd, wordt de eerste drie kwartier enthousiast gezongen. Veel inlandse liedjes, soms in de taal van hun stam (Luo) en ook afgewisseld met Swahili, de landstaal, en Engels, maken het gezang tot een groot kleurrijk feest van zang en dans. Waarbij Florence en Agandi moeiteloos letterlijk inspringen en opgaan in de groep. De hoge stemmen van de jongste kinderen en de meisjes, en de lage bassen van de oudste jongens, vormen een levendige en beweeglijke samenzang vol verrassingen waarbij op het juiste moment in hun eigen ritme in de handen wordt geklapt. Dat ritme gaat bij hen beslist anders dan bij ons en is naast hun beweeglijke dans altijd weer een wonder om naar te kijken. Voor hen zo normaal, maar voor ons telkens opnieuw een ademloos schouwspel. Alsof we terug zijn op de plaats waar deze jongeren eerder geboren zijn in de hutjes van *Karungu*, aan de rand van het Victoriameer. Waar onze gedachten terugkeren in de verte van een verleden, waarin de journalist *Stanley* op zoek is naar de ontdekkingsreiziger *Livingstone*, die geprikkeld het water van de Nijl volgt om de bron te vinden. Zo al wandelend het hart van Afrika op de wereldkaart zet. Om daar uit grote liefde voor de bevolking die hij aantreft, bij zijn sterven zijn hart te laten begraven omdat zijn hart daar al naar uitging vóór zijn sterven. Ze zingen en dansen alsof ze de ontdekkingsreiziger samen met de journalist welkom heten samen met Degene die hun harten heeft vervuld met grote dankbaarheid voor alles wat Hij deed in hun leven. Wow, wat een spektakel. Oók voor ons en allen die ons helpen om voor hen te zorgen. Een film vól avontuur

en in een warme sfeer met een hoog kerstgehalte, waarna samen altijd een puzzel wordt gelegd die ze vinden in de bijbel. Daar zijn ze door de jaren heen steengoed in geworden. Een puzzel die we ook blijven leggen in de weken die erna komen. In het begin heeft dat hun leven best wel geschud, maar dat is helemaal verleden tijd. Want nu zien ze zelf wat waarheid is en wat niet, en zijn ze losgekomen van de vanzelfsprekendheden die hen oorspronkelijk geleerd zijn vanuit de westelijke wereld. Na de gezamenlijke lunch gaan de jongens voetballen, aangemoedigd door de meisjes. Ondanks gebrek aan goede voetbalschoenen wordt er fanatiek op blote voeten gestreden. Sommige gelukkigen hebben hun paar voetbalschoenen gedeeld met de ander, zodat ze samen tenminste één voet geschoeid hebben! De dag erna, op maandag, komt de groep van jongeren aan bij het gasthuis van het BTL. Doordeweeks, van maandag tot en met vrijdag, verblijven ze met z'n allen op BTL. In het weekeind zijn ze thuis. Ook de tweede week is dat zo. Met z'n allen verblijven de jongeren op het BTL in een groot appartement dat bestaat uit verschillende kamers. Voor de jongeren is het helemaal vakantie. Ze voelen zich zó rijk in de rustige verademing van het BTL, een groen hart even buiten de hectiek van de miljoenenstad Nairobi. Even bij elkaar zijn, niet ieder uitgewaaierd op eigen kostschool. Niet samen in één bed slapen, geen school, geen huishoudelijke taken doen en niet zelf koken. Naast de dagelijkse training is er veel tijd voor gesprek met

Een deel van de kinderen bij het BTL

aandacht voor elkaar. Dat waren ze nooit gewend, maar ze zijn op elkaar gaan letten en praten over hun pijn zodra

ze dat ergens opmerken. We zien ze in kleine groepjes in het gras zitten, met elkaar pratend over de gegeven onderwerpen, of gewoon om van het samenzijn te genieten. In de dagen op het BTL wordt er veel aan ze geschud. Met elkaar wordt nagedacht over allerlei levensvragen, waarop het antwoord minder

Shadrack en Willy maken een selfie

vanzelfsprekend is dan het soms lijkt. Ze leren buiten de gangbare paden te denken en de dingen in een breed perspectief te zien. Het Afrikaanse vluchtige leven bij de dag – vandaag leven wij, morgen sterven wij – maakt steeds meer plaats voor lange termijn denken. Er wordt hen een toekomst geschilderd waarin werken belangrijk is, maar niet het hoogste goed. Ze maken plannen hoe ze zich in de samenleving nuttig kunnen maken onder jongeren die in armoede leven en in de krottenwijken wonen. Sommigen zijn daar al mee bezig. Hierover nadenken doen ze met de gehele groep, maar ook in kleine groepjes. Het is geweldig om te zien hoe deze voorheen verlegen jongeren zich nu geheel open stellen voor spontane reacties. Om levenservaringen te delen met elkaar, en te praten over wat hen bezig houdt. Ze vertellen over hun ervaringen op school. Dat ze zich soms gediscrimineerd weten omdat ze wees zijn. Dat er op school gepest wordt. We denken er met elkaar over na hoe met zulke situaties kan worden omgegaan. Ook voor Florence en Agandi is het een mooi samenzijn, waarin ook zij delen over hun levenservaringen. Naast deze uitwisseling van meningen, ervaringen en serieuze onderwerpen, is er natuurlijk ook genoeg tijd voor plezier. We doen allerlei spelletjes en ontspanning. Zoals bingo met een heuse bingomolen en met kleine prijsjes. Ook leren zij ons een aantal spelletjes. Zo samen met elkaar in contact zijn en

genieten, vliegen twee weken voorbij! Hoewel het afscheid altijd een verdrietig moment is, gaat ook ieder naar huis met veel mooie en leerzame herinneringen die hen de rest van hun leven bij zullen blijven. Wij gaan thuis weer voor hen aan het werk, zij keren terug naar school en opleiding.

Ontwikkelingen het hele jaar door: Corona

In januari breekt COVID-19 uit in China. Dat verspreid zich snel over de gehele wereld. De aarde haalt adem en komt zichtbaar tot rust. De wereld krijgt een surrealistische aanblik, maar de lucht wordt schoon. Nu niemand meer werkt en een grote stilte ontstaat, wordt alleen nog het vrolijke gezang van de vogels gehoord en het gesnor van insecten. Vlinders dartelen in het lentezonnetje boven de violier. Veel mensen zijn zich ervan bewust, dat er wel zoiets moet gebeuren om de aarde te redden van de zich voortschrijdende klimaatramp, waarvoor desondanks velen wel gekozen blind blijven. Zij menen dat de economie moet worden gered, maar hoe belangrijk dat ook is, een onleefbare aarde met een goede economie alleen is toch niet te verkiezen. Sommigen gaan calculeren: bij andere griep epidemieën sterven de ouderen ook, dat moeten we nu ook voor lief nemen en kiezen voor de economische welvaart. Ook onder christenen van allerlei pluimage wordt zo gedacht, en zelfs horen we meningen die we normaal alleen opmerken in fascistische kringen. In ieder geval brengt de corona-golf allerlei meningen naar boven en wordt duidelijk dat ook sommige christenen meedoen aan het complot denken: als zou bijvoorbeeld Bill Gates snode plannen hebben met de wereld. Dat Trump die werkelijk heeft, wordt door sommigen van hen niet gezien omdat hij grote groepen christenen steunt in hun streven om eigenhandig een profetie van de bijbel te vervullen. In de eerste golf sterven in elk land steeds meer mensen, vooral ook ouderen schijnt het. Het noorden lijkt er grotendeels van verschoond te blijven. In ieder geval blijken de aantallen

Mercellyne(r) maakt een selfie met Ian (I) en Youngtone

relatief laag te blijven. Toch lijkt het alsof het allemaal niet waar is. Het blijkt geen gewone griep. Daar waar armoede mensen al in groten getale te vroeg doet sterven in de derdewereldlanden, overvalt iets dergelijks nu ook de westerse wereld, en ieder houdt de adem in. In april staat een reis van Henk en Wilma naar Kenia gepland, voor een

mooie tijd met de jongeren in BTL. Omdat er niet meer wordt gevlogen gaat deze reis niet door. Vliegtuigen vertrekken niet meer, de KLM krijgt noodhulp en iedereen blijft thuis. Ook in Kenia en Oeganda is het niet mogelijk om nog uit huis te gaan. Een nieuw woord dient zich aan: *lockdown*. Alle kinderen komen terug van hun scholen, omdat er een totale lockdown is afgekondigd door hun

regering. Functionarissen van de overheid bezoeken het kindertehuis in Nairobi en spreken daar met het bestuur. Ze verzoeken om de kinderen naar hun eventuele familie of verzorgers terug te sturen. De schrik slaat hen en ons om het hart. In overleg met ons, besluit het bestuur dit niet te doen. De jongeren zullen slechter af zijn aangezien ze uiteindelijk weer op straat belanden omdat familie alleen nog voor zichzelf zorgt. De schriftelijke boodschap in de

richting van de overheid is duidelijk: ze kunnen niet terug zonder kwade gevolgen, en blijven daarom allemaal in het huis. Waarbij ze zich houden aan de door de overheid gestelde regels. En zo gebeurt het. De jeugd leeft als één gezin samen en ze zijn blij met elkaar. Ze kunnen goed in alle rust en vrede leven met elkaar, wat ze al vele jaren doen. En verder is overal wel eens wat! Er blijft nauw contact via WhatsApp. Ze sturen met grote regelmaat een app naar *dad Henk* met het verzoek om een nieuwe puzzel te sturen. Ze willen graag dat Henk een ingewikkeld bijbels vraagstuk voorlegt, waar zij zich allemaal in vast kunnen bijten en ze zijn supertrots, wanneer ze zich enige tijd

later weer melden met de oplossing. Nog nooit eerder hebben we op een dergelijke manier langdurig bijbelonderwijs kunnen geven. Deze keer geen veertien dagen op BTL, maar het hele jaar door schatten verzamelen! De jongeren die een baan hebben, raken deze nu ook kwijt door corona en zijn weer thuis. Anderen, die normaal naar school gaan, ontvangen lessen via de televisie. Via de tv heeft elke klas een eigen uur uitzending per dag. Die naar een hogere school gaan ontvangen online lessen. Gelukkig hebben onze kinderen die mogelijkheden, omdat er snel een goede WiFi verbinding tot stand wordt gebracht. Ook Eric en Hetty kunnen in mei niet naar Florence in Oeganda, omdat ook daar sprake is van een totale lockdown en de KLM aan de grond blijft. Florence gaat nog zo lang mogelijk door met de bouw van de school, maar als de materialen op zijn, kan ze geen nieuwe materialen meer laten komen. Vervoer is helemaal verboden. Agandi is gelukkig ook thuis. Samen maken ze er het beste van. Ook met Florence onderhouden we een regelmatig app-contact en neemt zij kennis van de puzzel van Henk. In de schaduw

van een boom voor haar huis of op de veranda, komt ze regelmatig samen met de werkers, die voor de beveiliging en voor de dieren zorgen. Af en toe stuurt ze foto's van hun samenzijn. Ondertussen valt er regen en zijn ze druk bezig met zaaien en oogsten. De oogst dreigt vernietigd te worden door een in Oost-Afrika alles verwoestende sprinkhanenplaag. Maar voordat ze schade kan toebrengen, worden de sprinkhanen massaal vernietigd door het opgeroepen leger. De oogst bij Florence is

daarmee gered. Florence is aanwezig in een lokaal radioprogramma en vertelt over het werk en de school. Ze hoopt dat deze in komend januari open kan gaan, maar of

dat lukt? Dit jaar blijven nog alle scholen gesloten in verband met corona. De geplande reis van Mariette en Wilma in augustus naar Nairobi wordt ook geannuleerd. In Nederland gaan de versoepelingen van de maatregelen door in mei, juni en juli, maar in Afrika staan ze dan nog aan het begin van de pandemie. Ook de geplande reis van Ineke en Wilma in september naar Oeganda moet geannuleerd worden. Het stelt Florence teleur, maar ze

neemt het dapper op. Deze contacten blijven we allemaal heel erg missen. Gelukkig is er actief contact mogelijk via WhatsApp. Vanwege corona zijn de voedselprijzen in Kenia schrikbarend hoog geworden. We willen graag de jongeren van voedsel blijven voorzien. We krijgen bericht uit Kenia dat één van de meisjes nogal ziek is. De ziekenhuiskosten en dokterskosten stijgen fors. Ook is Austine ziek, hij heeft malaria en longontsteking. De behandeling hiervan wordt door ons bekostigd. Dan heeft Janet een schildklierprobleem die om behandeling vraagt in het ziekenhuis. Ondertussen mogen enkele jongeren in het hoger onderwijs weer lessen volgen en examens doen. Ook hier kunnen we nog steeds in voorzien. De lockdown en de daarmee gepaard gaande avondklok in Kenia wordt opgeheven, maar de gevallen van corona lopen op. Daarom moeten de jongeren opnieuw thuis blijven. Ze krijgen te horen dat ze in januari vermoedelijk weer kunnen gaan. Ondertussen heeft Florence in Oeganda nog materialen nodig om de laatste hand te leggen aan de school. Moeilijk te realiseren vanwege de lockdown. We blijven hopen dat de school in Oeganda toch spoedig

geopend kan worden.

Acties

In januari starten we het nieuwe jaar met de *chocolade-actie*. Zodra de dozen met zakjes chocola binnenkomen verkopen we die huis aan huis. Juist voordat het duidelijk wordt dat corona ook Nederland heeft bereikt, zijn alle zakjes verkocht! We kunnen weer opgelucht ademen. De opbrengst bedraagt € 6702,-. De vrijwillige medewerkers in Hoogeveen kunnen niet meer met de grote groep van twaalf samenkomen. We houden ons aan de overheidsregels. Er wordt bijeen gekomen door elkaar in kleine groepjes op te zoeken. Op die manier krijgen actieplannen voor de toekomst vorm. Ondertussen is er de collecteweek in de gemeente Hoogeveen, die niet kan doorgaan. Dankzij sociale media, kunnen we via facebook, de website en WhatsApp ons verhaal delen met de mogelijkheid om digitaal te geven. Ook vinden we Tikkie dat betalen per mobiel eenvoudig maakt. Daarnaast komt het in de lokale krant met een QR code, zodat ieder die wil, kan geven. Deze actie brengt een leuk bedrag op: € 3.766,50. Niet alleen de collecte, maar ook de opbrengst van de Keientocht wordt ermee gedekt, zodat onze begroting in stand blijft. De *Hoogeveense Keientocht* op zaterdag voor Pinksteren – een wandeling rondom Hoogeveen - moet geannuleerd worden. De collecteweek in de gemeente de Wolden evenzo. We schrijven kerkbladen en lokale kranten aan om zo toch nog wat geld binnen te "harken". De coördinatoren van de *Afrikaloop* bedenken alternatieve plannen, die uitgevoerd kunnen worden, voor het geval de *Afrikaloop* ook niet door mag of kan gaan. Onze aanwezigheid op het *Full Color* festival in Emmen (5 juli), gaat niet door, want grote evenementen zijn geheel verboden. We besluiten om de *Afrikaloop* in aangepaste vorm en in geval van versoepelde coronaregels door te laten gaan. We wandelen niet van plaats naar plaats, maar wandelen rondom de uitgekozen plaatsen waarbij uit allerlei afstanden kan worden gekozen. Wandelaars kunnen op eigen gelegenheid komen en ook weer gaan. Hebben geen vervoer van ons nodig. Het zal erom spannen of dit gaat lukken.

Wandelaars en vrijwilligers helpen allemaal om in de dorpen die we bij de wandeling aandoen, vorm te geven aan mooie nieuwe routes. Wat moesten we toch zonder

deze vrienden in het land die ons altijd weer helpen! Terwijl we in augustus druk bezig zijn met de aanpassingen voor de Afrikaloop, komt er weer een

Huiskamerconcert van Dilana met Jeff Zwart

persconferentie en worden de teugels aangehaald. De coronacijfers nemen weer toe en een tweede golf doet haar opgang in het gehele land. Het wordt spannend: kan de Afrikaloop doorgaan? We lijken wel de enige gekken in het land. Overall worden wandelevenementen afgeblazen. Maar we weten waarvoor we het doen en gaan door met de organisatie. We denken erover na hoe we de *pepernotenactie* eventueel vorm kunnen geven. Kan het

Wandelaars Berend en Carolijn gaan door de boog!

doorgaan of kan dit niet? In overleg met Bolletje, bestellen we de helft minder om eerst te zien hoe mensen reageren zodra we huis aan huis aanbellen. Als het goed gaat mogen we, na overleg met hen, een tweede ronde bestellen. Uiteraard zien we er tegenop, maar we hebben het geld hard nodig en alle vrijwilligers gaan er in vol vertrouwen dapper op uit. De één legt de zakjes op de voordeurmat, de ander biedt het aan met een dienblad! Terwijl in september in de media over niets anders wordt gesproken dan over *de tweede golf*, gaan de medewerkers op pad met de pepernoten. We vrezen negatieve reacties

van de mensen, maar het tegendeel blijkt waar. De mensen belonen de moed van onze vrijwilligers om tóch langs de deuren te gaan. Dankzij hun hartelijke reactie en uitgesproken respectvolle waardering raken we alles kwijt, ook de tweede bestelling. De opbrengst van € 4.426,00 is de volgende meevaller die bij ons een zucht van verlichting oproept. Twee weken voordat de Afrikaloop van start gaat, meldt een startlocatie zich af voor de Afrikaloop. Vanwege de zorgwekkende situatie, durft men het begrijpelijkerwijs niet meer aan. Gelukkig meldt iemand in hetzelfde dorp zich voor een nieuwe startlocatie. Snel wordt de route aangepast. Ieder staat onder hoogspanning: gaan we dit halen, mogen we doorgaan, of hangt ons een nieuwe lockdown boven het hoofd? De groeps-app van de coördinatoren van de Afrikaloop, draait overuren. *Dilana Smith*, zangeres uit Zuid Afrika die momenteel in ons land woont, liep vorig jaar mee met de Afrikaloop. Ze biedt nu aan om een *benefietconcert* te houden tijdens de Afrikaloop. We reageren enthousiast, maar dan blijkt al snel dat er geen

Coördinatoren Afrikaloop: boven vlnr Krista, Marissa, Elise Bededen vlnr Mariette en Hetty

zaal te vinden is waar nog honderd mensen in kunnen. Samen met Dilana besluiten we om dit concert op een later moment te houden, wanneer er weer meer mensen mogen samenkomen. Dat verhoogt ook de kans op een mooie opbrengst. Uiteindelijk blijkt al snel dat vanwege de tweede golf besmettingen, de groepsgrootte wordt teruggebracht naar dertig mensen binnen. We volgen Rutte en De Jonge op de voet en steeds weer nieuwe maatregelen dienen zich aan. Het lijkt erop dat de Afrikaloop nog door kan gaan, maar het spant erom. Inmiddels worden er nieuwe folders, flyers en machtigingen gedrukt. Ook voor het volgend jaar. Ondertussen is de informatiestand, met de verkoop van Afrikaspullen, opnieuw gecontroleerd en klaargemaakt. We nemen het aangepaste draaiboek door, wandelaars krijgen nog een extra mail met een verwijzing naar de nieuwste maatregelen. In de laatste week neemt de spanning onder de medewerkers toe. Wandelaars hebben er heel veel zin, we krijgen een mooi aantal aanmeldingen, en Krista wordt regelmatig gebeld: gaat het nog wel door? Nog een pauzepost meldt zich af. Ook dat probleem wordt gekeerd. Gewapend met spatschermen, mondkapjes, handschoenen en regels van het RIVM is de sobere start

van de Afrikaloop op zaterdag 10 oktober. Zonder pers deze keer en bijna geruisloos starten de wandelaars in kleine groepjes hun wandeltocht. Het is de 15^e Afrikaloop. Die zou feestelijk moeten beginnen. We hebben een mooie ballonnenboog met een 15 erop gekregen, waar de mensen onderdoor lopen bij de start. We ervaren het als bijzonder en zijn dankbaar dat we kunnen starten. Op dinsdag 13 oktober is er een nieuwe persconferentie waarin de regering een gedeeltelijke lockdown afkondigt

Burgemeester Jager

die de volgende dag 's avonds zal ingaan. Dat betekent spoedberaad met de coördinatoren. Zal woensdag onze laatste wandeldag moeten worden? Die woensdag wordt een spannende dag. Ineke heeft contact gezocht met burgemeester Jager van de gemeente Westerveld. Het contact is hartelijk. Hij waardeert

onze inzet en reageert positief. Vanzelfsprekend moet dit echter ook intern besproken worden en hij belooft voor ons te pleiten en dan in de middag terug te bellen. Ondertussen richten wij de dag in als was het de laatste. Onze vaste tamboer haalt de mensen binnen en de jaarlijkse keien worden uitgereikt aan de weekwandelaars die binnen komen. Het gevoel is zo dubbel: het kan toch niet zomaar afgelopen zijn? Dan komt het verlossende telefoontje van de burgervader: we mogen donderdag doorlopen in zijn gemeente. Hij beschouwt het als een sportactiviteit en past die regel op ons toe. De donderdag wordt door wandelaars en medewerkers als een cadeautje

de wandeling niet mogen voortzetten in zijn gemeente. Ook al organiseren wij de vrijdag niet meer, toch lopen nog veertien wandelaars die laatste dag de Afrikaloop uit. Dat houdt immers niemand tegen? We zien terug op een bijzondere Afrikaloop, waarin we toch ondanks alles nog ruim 19.000 euro ophalen. Die we overigens ook beslist nodig hebben voor onze kinderen in Afrika. Ondertussen is het duidelijk geworden dat de laatste actie van ons actiejaar, het *zaalvoetbaltoernooi* in november, niet door kan gaan. Enkele voetbalteams hebben toegezegd dat ze wel het sponsorgeld willen betalen. Daarmee steken ze ons een hart onder de riem. Misschien juist vanwege de pandemie zien we met nog meer vreugde terug op een spannend jaar. Terwijl overal alle activiteiten stopten, zochten wij naar de mogelijkheden die er nog waren en glipten meermaals door de opgelegde coronaregels. Daarmee hebben we tot nu toe onze begroting grotendeels overeind kunnen houden en kunnen we ongeschonden doorgaan met de zorg voor kinderen in Afrika.

De Schoof, de AMS en De Dorsvloer

Hoe houden wij ons als organisatie financieel staande? In de eerste plaats vormen we een *huiskerk* die de naam *De*

Schoof draagt. Ook juridisch georganiseerd als een *kerkgenootschap*. De naam is genoemd naar het adres in Hoogeveen waar we vijftien

jaar geleden met dertien beginnen samen te komen. We doen dat de gehele week door, omstreeks vijftien tot twintig uur per week. Daar is plaats voor het overdenken van de bijbel en bidden we voor mensen en door ons te behalen doelen bedoeld voor kinderen in Afrika. De doelen zijn verder de mensen om ons heen die ons lief zijn. Ook mensen die niet lief voor ons zijn of zelfs vijandig naar ons zijn. We ervaren namelijk dat niet iedereen het op prijs stelt om in de spiegel te kijken die wij hen vóór houden. Dat dit soms ook christenen zijn mag ons verbazen, maar is realiteit. Toch steunen ons allerlei mensen – ook niet christenen – die kijken naar het doel, en zich niet in de eerste plaats afvragen of we denken als zij en waarom we niet in hun kerk zitten. Zelfs hun kerk ooit verlaten hebben. Deze vermeende vijandigheid beschouwen we als een eer, temeer omdat we onder de bescherming van Hem zijn, die ons voortbestaan garandeert als wij nadenken over de toekomst. Met z'n allen geven we naast een tiende van ons inkomen aan huiskerk De Schoof (en soms meer). Daarnaast ook onze tijd, en privacy. Privacy wordt genoemd omdat we vijf jaar zo'n twintig vluchtelingen uit het Midden Oosten hebben opgenomen in onze huizen en waar nodig individueel mensen opnemen. Naar een woord in de bijbel die ons wijst op het belang van het zorgen voor weduwen, wezen en vreemdelingen. De tienden die we aan huiskerk De Schoof geven, investeren we grotendeels in de *Andreas Manna Stichting (AMS)*. We hebben geen betaalde voorganger en evenmin een gebouw, en hebben daarom nauwelijks andere kosten dan die voor de hulp aan Afrika.

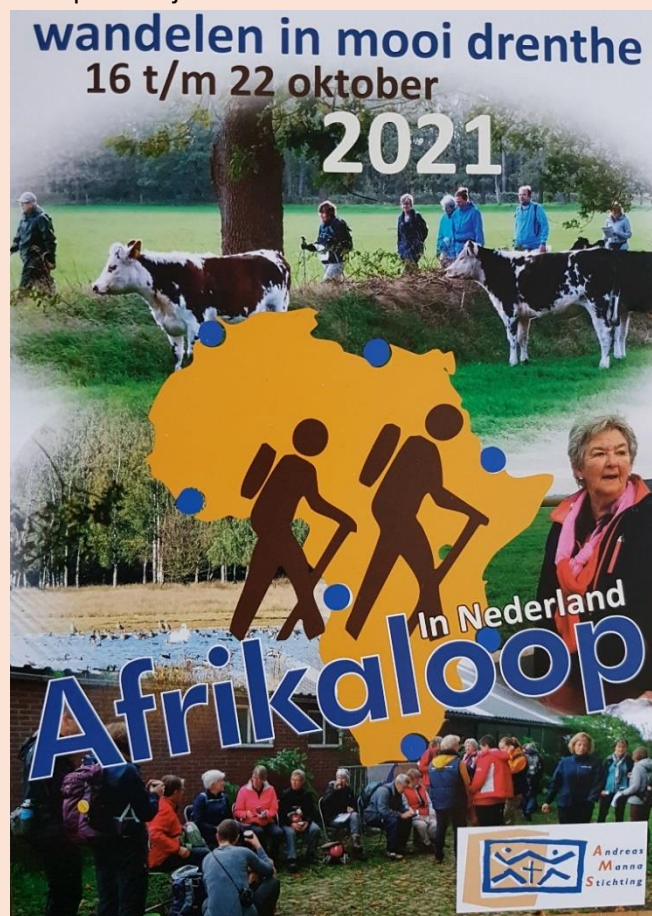

Marissa registreert wandelaars

ervaren. Deze prachtige wandeldag is echter wel de laatste. Burgemeester De Groot van de Wolden kiest ervoor dat we de laatste dag

Ook de kosten die de AMS heeft worden vanuit De Schoof betaald. Zo gaan de door u aan de AMS gegeven giften geheel naar Afrika. Deze ANBI-stichting bestaat uit de giften van donateurs en kerken, acties in den lande en onze plaatselijke acties. Omdat huiskerk De Schoof ook

bestaat uit de vrijwillige medewerkers van de AMS, kunnen we slagvaardig zijn in het organiseren van acties. Aanpassingen die de plaatselijke acties betreffen, kunnen waar nodig snel worden toegepast en uitgevoerd. Onze slagvaardigheid hebben we hierboven getoond, waar we er steeds weer in slaagden om onze acties voor de kinderen in Afrika door de regels van de coronacrisis te loodsen. Ook slagvaardig in de contacten met Afrika, die meer dan ooit functioneren en in stand blijven. Vier jaar geleden overwogen we met elkaar, hoe we onze toekomst nog meer konden verzekeren. Want de nood onder kinderen in Afrika blijft nog wel even en we krijgen relatief weinig hulp van mensen ter plaatse. We werken er voornamelijk zelf erg hard aan om onze acties te laten slagen. Beslist moet hierbij opgemerkt worden dat we veel hulp van buiten Hoogeveen krijgen, voor het organiseren van de Afrikaloop. Er zijn meerdere wandelaars die ons helpen met het uitzetten van de routes. Zouden ze dat niet doen, dan konden we niet langer realiseren wat we nu doen met de Afrikaloop, onze grootste actie. Maar plaatselijk moeten we het vooral zelf doen en niet ieder blijft even goed ter been. Daarom besloten we een ANBI-organisatie op te richten waarop we allen waar mogelijk nog een extra bedrag van € 100,- per maand te storten. Deze organisatie gaven we de naam *De Dorsvloer*. Sindsdien komt daar al enige jaren maandelijks een mooi bedrag binnen die we momenteel ook aanwenden als buffer voor de noodzaak van plotselinge actie in Afrika. De

AMS kan renteloos over dit geld beschikken, maar betaalt dat in betere tijden terug. Anderzijds onderzoeken we hoe we met dit geld een project kunnen realiseren dat geld genereert voor de AMS. Zo mogelijk ook een hoger jaarlijks bedrag dan die er nu binnenkomt via onze plaatselijke acties. Niet dat we met de acties willen stoppen, maar we willen het wel minder intensiveren. Momenteel zoeken Henk en Wilma naar de mogelijkheid om te verhuizen naar een geschikt pand in de regio. Daarbij moet zich de mogelijkheid voordoen dat we daar bijvoorbeeld kunnen starten met de verhuur van een paar appartementen. Misschien moeten we die zelf bouwen of anders moeten ze er al zijn. Zo hopen we met de gelden uit De Dorsvloer ons financiële voortbestaan te verzekeren en nog te verbeteren. Mocht u ons willen helpen met dit plan, dan zijn ook giften aan De Dorsvloer mogelijk. Ook deze stichting heeft de ANBI status die belastingaftrek mogelijk maakt.

Hulp

Wij kunnen op allerlei fronten hulp gebruiken. Eerst door de *bankencrisis* van tien jaar geleden haakten veel donateurs af. Dat gebeurt nogmaals in de *coronacrisis*. Dat treft niet alleen ons, maar meer grotere en kleine ontwikkelingsorganisaties. Om die reden willen we een beroep op u doen: om ons te helpen bij de zorg voor onze kinderen in Afrika. U kunt bijvoorbeeld eenmalig, maandelijks, per kwartaal, of jaarlijks een gift geven aan de AMS. Als u uit de regio komt en ons wilt helpen bij onze acties kan dat ook. We hebben onze aandacht via de AMS-Koerier altijd voornamelijk gericht op de situatie van onze kinderen in Afrika, niet op onze acties. Om te voorkomen dat we ons op de borst zouden kloppen. Deze

keer doen we dat bewust wel. U mag weten wie we zijn, wat onze inzet is. Want uw hulp is nodig en door te laten zien wie we zijn willen we u daartoe uitnodigen. Bij ons geeft u het niet aan een organisatie met een *overhead* van minstens 35% of bij sommigen van zelfs 50%. Waardoor een groot deel van uw gift aan de *strijkstok* verdwijnt. Onze overhead daarentegen bedraagt 0% omdat de huiskerk alle kosten van de AMS betaalt. Daarom vragen we u: *Kom over en help ons, bij de hulp voor kinderen in Afrika*. Op de bijgaande brief vindt u onze bankrekening en verdere gegevens.